Beskrivning av INDI modellen

Innehåll

1. Inledning 3
2. Direkta och indirekta kostnader 3
3. Kärnverksamhet och kostnadsbärare 3
4. Stödverksamheten 3
5. Fördelning av universitetskostnader på institution 4
6. Framtagandet av institutionsgemensamma kostnader 4
7. De totala indirekta kostnaderna 4
8. Ufördelning på kostnadsbärare 4
9. Interna omföringar 5
9.1 Omföringar inom institutionen 5
9.2 Omföringar mellan institutioner 5
10. Projektkalkyl 5
11. Samfinansiering 5
12. Undantag från pålägga av indirekta kostnader 6

1. Inledning

En arbetsgrupp inom Sveriges Universitets- och Högskoleförbund (SUHF) har i samverkan med betydande finansiärer utarbetat en modell för kalkylering och redovisning av indirekta kostnader för svenska universitet och högskolor. Syftet att på ett enkelt, rättvisande och kostnadseffektivt sätt bidra till god intern styrning och kontroll. Vid KI benämns modellen INDI.

I korthet innebär modellen att såväl externa medel som direkta statsanslag fördelas i sin helhet till kärnverksamheten. Stödverksamhet som finns på universitets- och institutionsnivå (de indirekta kostnaderna) finansieras genom debitering av kärnverksamheten i takt med att kostnader för löner och drift genereras.

2. Direkta och indirekta kostnader

Med direkta kostnader avses normalt sådana kostnader som är entydigt knutna till ett enskilt projekt, t ex lönekostnader för forskare i projektet och material som köpts för projektet.

Med indirekta kostnader avses sådana kostnader som inte kan hänföras till en viss vara eller viss tjänst, t ex kostnader som är gemensamma för flera projekt, för en hel forskargrupp, för en institution, för ett verksamhetsområde eller för hela universitetet.

3. Kärnverksamhet och kostnadsbärare

Kärnverksamhet är KIs två huvudverksamheter:

- Utbildning på grundnivå och avancerad nivå
- Forskning och utbildning på forskarnivå

Kärnverksamheten delas in i kostnadsbärare, vilket är den lägsta nivån där samtliga intäkter och kostnader synliggörs. En kostnadsbärare kan vara ett enskilt projekt eller bestå av en grupp projekt som är knutna till en och samma verksamhet, forskare eller forskargrupp. Vid KI är det oftast ett projekt i UBW (ekonomisystemet på KI) som är kostnadsbärare. Det är institutionerna själva som definierar kostnadsbärarna, men det måste alltid finnas separata kostnadsbärare för de fyra nedanstående verksamhetsgrenarna:

- Anslags- och bidragsfinansierad grundutbildning (verksamhetskod 1 & 4)
- Anslags- och bidragsfinansierad forskning/forskarutbildning (verksamhetskod 2 & 3)
- Uppdragsutbildning (verksamhetskod 5)
- Uppdragsforskning (verksamhetskod 6)

4. Stödverksamheten

Stödverksamheten är alla gemensamma stödfunktioner som inte är direkt knutna till en eller ett fåtal kostnadsbärare. Stödverksamheten delas in i universitets- och institutionsgemensamma kostnader samt mellan grundutbildning och forskning på varje nivå.

5. Fördelning av universitetskostnader på institution

Storleken på de universitetsgemensamma kostnaderna beslutas av konsistoriet.

Vid KI budgeteras de universitetsgemensamma kostnaderna centralt på universitetsförvaltningen och fördelas till institutionerna som en fast procentsats för grundutbildning respektive forskning. Den fasta procentsatsen är beräknad på prognos av kommande års totala kostnader för lön och drift på KI med reducering av kostnader och verksamheter som inte ingår i beräkningen för INDI. Genom att sätta de budgeterade universitetsgemensamma kostnaderna i relation till prognosen för kärnverksamheten så erhålls det fasta procentuella påslag som ska användas för grundutbildning respektive forskning.

6. Framtagandet av institutionsgemensamma kostnader

Varje institution ska årligen definiera och kalkylera kostnaderna för de egna stödfunktionerna. Genom att sätta de budgeterade kostnaderna för stödfunktionerna i relation till budgeten för kärnverksamheten så erhålls det procentuella påslag som ska användas för grundutbildning respektive forskning. De kostnader som ska tas med vid budgetering av kärnverksamheten är personal- och driftskostnader, exklusive hyror, avskrivningar, finansiella kostnader, interna kostnader samt även vissa andra kostnader som är undantagna från kostnadsbasen (se vidare undantag INDI).

7. De totala indirekta kostnaderna

Genom att slå samman andelen indirekta kostnader för universitets- och institutionsgemensamma kostnader erhålls det slutgiltiga pålägget för grundutbildning respektive forskning vid varje institution, som ska användas vid ansökan av t ex bidrag. INDI-modellen innebär att de procentuella påslagen kommer att skilja sig mellan institutionerna. En sammanställning av procentsatserna finns på Medarbetarportalen på KI.

8. Ufördelning på kostnadsbärare

INDI-modellen utgår från full kostnadstäckning och det innebär att alla intäkter och kostnader ska fördelas ut på kostnadsbärare. Vad beträffar kostnaderna betyder det att *samtliga* direkta och indirekta kostnader ska belasta kostnadsbärare i kärnverksamheten. Till de direkta kostnaderna hör enligt den nya modellen även lokalkostnader och IT-avgifter. När full kostnadsfördelning visas ger varje kostnadsbärare en rättvisande bild av den totala kostnaden för verksamheten.

Kostnader för personer i kärnverksamheten (löner, lokaler, driftskostnader etc.) ska fördelas ut på den eller de kostnadsbärare där personen är verksam. Professorslöner kan därför t ex inte bokföras på ett centralt projekt.

9. Interna omföringar

9.1 Omföringar inom institutionen

Kostnader som förs om inom institutionen med hjälp av interna kostnadskonton genererar indirekta kostnader. Syftet är naturligtvis att det projekt som i slutänden ska bära kostnaden ska belastas med såväl direkta som indirekta kostnader. När en kostnad läggs på ett projekt genereras även en indirekt kostnad, men om projektet vid en omföring krediteras kostnaden så krediteras även den indirekta kostnaden. Den indirekta kostnaden kan således bara tas ut en gång.

9.2 Omföringar mellan institutioner

När en institution säljer en vara/tjänst till en annan institution ska säljaren vid faktureringen göra ett påslag avseende sina indirekta kostnader. Den köpande institutionen ska bokföra fakturan på ett internt kostnadskonto vilka är undantagna uttaget av indirekta kostnader. Den säljande institutionen får alltså täckning för sina indirekta kostnader, som istället belastar den köpande institutionen. Ingen ytterligare indirekt kostnad tas ut från den köpande institutionen.

10. Projektkalkyl

Då modellen kräver full kostnadstäckning är det viktigt att inför varje nytt projekt göra en kalkyl för projektets totala kostnader under hela dess livslängd. För detta ändamål har en projektkalkylmall tagits fram. Den *skall* användas för efterkalkyl när bidrag överstigande 100 tkr beviljats, men kan med fördel även användas för budgetering av varjehanda projekt.

Obs! För uppdragsutbildning gäller särskilda regler om full kostnadstäckning. Då den huvudsakliga administrationen kring uppdragsutbildning sker centralt används inte schablonpåslag på två nivåer enligt INDI-modellen. Istället anges faktiska indirekta kostnader i kalkylen. Uppdragsutbildning administreras av Avdelningen för uppdragsutbildning vid Universitetsförvaltningen.

11. Samfinansiering

Om en extern finansiär inte ger full kostnadstäckning (för exempelvis löner eller indirekta kostnader) har prefekten att besluta om huruvida bidraget ska tas emot eller inte. Om bidraget accepteras så måste samfinansiering ske från institutionen. Prefekten (eller den han/hon har delegerat beslutsrätten till) har att fatta beslut om vilka medel som ska användas.

Internationella ansökningar/kontrakt ska undertecknas gemensamt av prefekt och Grants Office. I dessa fall bör beslut om eventuell samfinansiering fattas redan vid ansökningstillfället. Regeln om samfinansiering gäller även internationella finansiärer som normalt inte ger full kostnadstäckning för indirekta kostnader (t.ex. EU eller National Institutes of Health, NIH). Information och vägledning kring övriga frågor för ansökan till internationella finansiärer kan tillhandahållas av Grants Office.

Särskilda projekt kan läggas upp för att samfinansiera en verksamhet. Till samfinansiering används anslagsmedel eller resultatfört myndighetskapital.

Observera:

- Samfinansiering får *inte* ske mellan verksamheterna Utbildning på grund- och avancerad nivå och Forskning och utbildning på forskarnivå.
- Uppdragsverksamhet drivs på marknadsmässiga villkor och för dessa verksamheter får samfinansiering *inte* ske från anslags- eller bidragsmedel.

12. Undantag från pålägg av indirekta kostnader

INDI-modellen utgår ifrån att all verksamhet belastas med påslag för indirekta kostnader. Dock beviljas vissa undantag enligt beslut vid beräkning av de universitets- och institutionsgemensamma kostnaderna.

För en fullständig beskrivning av konton och verksamheter som är undantagna INDI, se Medarbetarportalen.